

តុលាការនេះ មិនមែនគោលនយោបាយជាតិរបស់កម្ពុជានោះទេ។ ទោះបីជាគាត់បញ្ជាក់ថា ឯកសារទាំងអស់នេះប្រមើលអំពីការអនុវត្តយន្តការស្វ័យប្រវត្តិដោយបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ ប្រសិនបើមិនមានសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបគាំទ្រឲ្យទម្លាក់ការចោទប្រកាន់យ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់សន្និដ្ឋានថាករណីនេះមិនអាចអនុវត្តបានទេ ដោយសារតែភាពមិនចុះសម្រុងគ្នាដែលមិនអាចសម្រុះសម្រួលបានរវាងភាគីជាតិ និងភាគីអន្តរជាតិនៃ អ.វ.ត.ក។ គាត់បានសន្និដ្ឋានថា ករណីនេះមានន័យថា មិនមានវិធីប្រកដប្រជាមានអត្ថិភាពដើម្បីកែតម្រូវសេចក្តីសម្រេចដែលមានវិការៈរបស់ អ.ប.ជ ឡើយ ហើយផ្អែកលើមូលហេតុតែមួយនេះសម្រេចថារឿងក្តីត្រូវបញ្ចប់។

វាមានសារសំខាន់សម្រាប់ជនរងគ្រោះនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះប្រឆាំងនឹង មាស មុត និងសង្គមកម្ពុជាជាទូទៅ ក្នុងការយល់អំពីអត្ថន័យនៃសេចក្តីសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់របស់ អ.ជ.ត.ក ថាតើវាមានន័យបែបណានោះ។ អ.ជ.ត.ក មិនបានសន្និដ្ឋានថា មាស មុតគ្មានពិរុទ្ធភាពចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏មហាធ្ងន់ធ្ងរ ដែលរូបគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះទេ រួមទាំងអំពីប្រល័យពូជសាសន៍ ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ដូចជាអំពើមនុស្សឃោត ការធ្វើឲ្យទៅជាទាសករ ការធ្វើទារុណកម្ម ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ និងអំពើអមនុស្សធម៌ផ្សេងៗទៀត ដូចជា ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និងអំពើបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ។ អ.ជ.ត.ក មិនបានធ្វើការសន្និដ្ឋានណាមួយលើពិរុទ្ធភាព ឬភាពគ្មានទោសរបស់ មាស មុត នោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ សេចក្តីសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់នេះមានន័យថា មិនមានការជំនុំជម្រះនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ដើម្បីធ្វើការសម្រេចតាមផ្លូវតុលាការលើការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់គាត់ឡើយ។

ដូច្នោះ នៅពេលនេះ ការទទួលខុសត្រូវស្ថិតនៅលើតុលាការជាតិកម្ពុជា ក្នុងការផ្តល់យុត្តិធម៌ តាមរយៈការកំណត់ថាតើ មាស មុត ទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏មហាធ្ងន់ធ្ងរ នៅក្នុងការជំនុំជម្រះមួយដែលឯករាជ្យ ឥតលម្អៀង ដែលធ្វើការសម្រេចផ្អែកតែទៅលើច្បាប់ និងអង្គហេតុប៉ុណ្ណោះ និងការធានាឲ្យមានភាពត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌សម្រាប់គ្រប់ភាគីទាំងអស់ រួមទាំងភាគីការពារក្តី និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។